

Zadeva T-376/04

Polyelectrolyte Producers Group proti Svetu Evropske unije in Komisiji Evropskih skupnosti

„Ničnostna tožba – Sklep Sveta, ki določa stališče Skupnosti – Sklep Skupnega odbora EGP – Ugovor nedopustnosti – Izpodbojni akt – Procesno upravičenje – Nedopustnost“

Sklep Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 22. julija 2005 . . . . . II - 3011

Povzetek sklepa

- 1. Ničnostna tožba – Fizične ali pravne osebe – Akti, ki jih neposredno in posamično zadevajo – Tožba, ki jo vloži evropsko gospodarsko interesno združenje – Nedopustnost (člen 230, četrti odstavek, ES)*

II - 3007

2. *Ničnostna tožba – Fizične ali pravne osebe – Akti, ki jih neposredno in posamično zadevajo – Neposredno zadevanje – Merila – Sklep Sveta, s katerim je sprejet predlog sklepa Skupnega odbora EGP – Neposredno zadevanje evropskega gospodarskega interesnega združenja – Neobstoj*
(člen 230, četrta odstavka, ES; Priloga II k Sporazumu EGP, kakor je bila spremenjena s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 59/2004)
3. *Ugovor nezakonitosti – Incidenčnost – Nedopustna tožba v postopku v glavni stvari – Nedopustnost ugovora*
(člen 241 ES)
4. *Postopek – Vloga, s katero se postopek začne – Postopkovne zahteve – Določitev predmeta spora – Povzetek navajanih tožbenih razlogov – Tožba za povrnitev škode, ki jo je povzročila institucija Skupnosti*
(Statut Sodišča, člen 21; Poslovník Sodišča prve stopnje, člen 44(1)(c))

1. Za združenje, ki je ustanovljeno za zastopanje skupnih interesov kategorije posameznikov, ne more veljati, da ga posamično zadeva akt, ki prizadene splošne interese te kategorije posameznikov, sami pa niso posamično prizadeti. Ta rešitev velja tudi v primeru evropskega gospodarskega interesnega združenja, ki je bilo ustanovljeno zato, da bi zastopalo in ščitilo interese kategorije podjetij, ter katerega vloga je zato enaka vlogi združenja. Čeprav je res, da obstoj posebnih okoliščin, kot je vloga, ki jo ima združenje v okviru nekega postopka, ki pripelje do sprejetja akta v smislu člena 230 ES, lahko utemelji dopustnost tožbe, ki jo vloži združenje, katerega članov zadevni akt neposredno in posamično ne zadeva, še zlasti ko je ta akt vplival na

njegovo vlogo pogajalca, pa to ne velja za primer, v katerem združenje kot tožeča stranka ni prevzelo vloge pogajalca in v katerem mu zadevna ureditev ne prizna nikakršne procesne pravice.

(Glej točki 38 in 40.)

2. Da osebo akt Skupnosti neposredno zadeva v smislu člena 230, četrta odstavka, ES, mora ta akt neposredno vplivati na njen pravni položaj, njegovo izvajanje pa mora biti samodejno in mora izhajati

samo iz ureditve Skupnosti brez uporabe drugih vmesnih pravil. Neposredna vez med aktom Skupnosti in tožečo stranko se ne pretrga, če država članica nima nobene diskrecije, pri čemer pa, ko v določenih primerih država članica izvaja ukrepe, sprejete na podlagi akta Skupnosti, čeprav ji ta akt omogoča zgolj možnost ravnanja v tej smeri, to ne povzroči nujno pretrganja te neposredne vezi.

Norveški organi so bili tudi popolnoma svobodni pri izbiri, ali bodo izrabili ali ne možnost odstopanja, ki bi jim jo morda omogočil sklep Skupnega odbora. Zato se je neposredna vez med sklepom Sveta in norveškimi ukrepi pretrgala.

(Glej točki 43 in 45.)

V zvezi s tem se Sveta, zato ker je sprejel predlog Sklepa št. 59/2004 Skupnega odbora EGP o spremembi Priloge II k Sporazumu EGP s tem, da se za Norveško določi odstopanje od člena 30 Direktive 67/548, glede akrilamida, ne more obravnavati kot avtorja tega odstopanja, temveč le kot enega od sodelujočih pri tem sklepu Skupnega odbora. Navedeni sklep Sveta torej ne more neposredno zadevati evropskega gospodarskega interesnega združenja, ki zastopa proizvajalce koagulantov in sintetičnih flokulantov. Takrat, ko je Svet sprejel sklep, je namreč obstajala dejanska pravna negotovost v zvezi s sprejetjem sklepa Skupnega odbora kot vmesnega akta, ki se je postavil med sklep Sveta in norveške ukrepe, saj bi bilo lahko predlagano odstopanje po glasovanju predstavnikov pogodbenic v Odboru brez nadaljnjega zavrnilo.

3. Možnost sklicevanja na nezakonitost ukrepa na podlagi člena 241 ES, ki je pravna osnova izpodbijanega akta, ne pomeni neodvisne pravice do tožbe in se lahko izvaja le posredno, tako da nedopustnost tožbe v glavni stvari za seboj potegne nedopustnost ugovora nezakonitosti.

(Glej točko 49.)

4. Na podlagi člena 44(1)(c) Poslovnika mora tožba vsebovati predvsem predmet postopka in kratek povzetek tožbenih razlogov. Tožba, katere namen je povračilo škode, ki jo je domnevno povzročila institucija Skupnosti, mora za izpolnitev teh zahtev vsebovati dokaze, ki omogočijo določitev ravnanja, ki

ga tožeča stranka očita instituciji, razloge, na podlagi katerih meni, da obstaja vzročna zveza med ravnanjem in škodo, ki naj bi jo utrpela, ter značaj in obseg te škode. Zahteva za pridobitev kakršne koli odškodnine pa ne vsebuje zahtevanih pojasnil in jo je zato treba šteti za nedopustno.

čemer pa mora jasno navesti dokaze, ki omogočajo ocenitev njene narave in obsega, kar toženi stranki omogoči, da zagotovi svojo obrambo. V takih okoliščinah neobstoj številčnih podatkov v tožbi ne vpliva na pravico druge stranke do obrambe.

Vendar pa tožeči stranki ni treba v številkah navesti zneska škode, za katero meni, da jo je utrpela, pri

(Glej točki 54 in 55.)